USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobkyně: L. B.**, zastoupena Mgr. Kamilem Tomanem, advokátem, se sídlem Kroupova 441, 500 02 Hradec Králové, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra, poštovní přihrádka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2003, č. j. OAM - 4618/VL - 19 - P08 - 2002, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 5. 2004, č. j. 30 Az 16/2003 - 35,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Kamilu Tomanovi, advokátovi, se sídlem Škroupova 441, 500 02 Hradec Králové, **se** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové byla zamítnuta žaloba žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2003, č. j. OAM - 4618/VL - 19 - P08 - 2002, ve věci azylu s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku Krajského soudu v Brně podala stěžovatelka dne 2. 8. 2004 kasační stížnost, v níž současně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud usnesením ze dne 17. 8. 2004 vyzval stěžovatelku v řízení podle § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), k předložení potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a stanovil jí k tomu lhůtu dvou týdnů ode dne doručení této výzvy. Tuto výzvu se stěžovatelce nepodařilo doručit, neboť při pokusu o její doručení bylo zjištěno, že stěžovatelka svévolně opustila pobytové středisko a že její současná adresa není známa. Proto Krajský soud v Hradci Králové ustanovil opatrovníkem podle § 29 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, justičního čekatele Mgr. J. K.

a současně zamítl žádost o ustanovení zástupce, neboť podle jeho názoru skutečnost, že je stěžovatelka neznámého pobytu, vylučuje podmínku potřeby ochrany práv stěžovatelky, jak ji vyžaduje § 35 odst. 7 s. ř. s. Výzvu k předložení potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech však již opatrovníkovi nedoručil a věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. To neplatí jen tehdy, jestliže stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. V dané věci stěžovatelka takové právnické vzdělání nemá. Podmínka § 105 odst. 2 s. ř. s. by dále byla splněna, pokud byl měl takové právnické vzdělání zaměstnanec stěžovatele nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje. Takový zástupce tak musí být zaměstnanec nebo člen stěžovatele. To vyplývá z jazykového výkladu uvedeného ustanovení a také jeho smyslu, neboť kdyby bylo dostatečné zastoupení jakoukoli osobou s uvedeným vzděláním, pak by byla podmínka zastoupení advokátem nadbytečná. Opatrovník stěžovatele, který je jeho zástupcem však takovou osobou není. Proto není jeho právnické vzdělání z hlediska § 105 odst. 2 s. ř. s. rozhodné. Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud však Krajskému soudu v Hradci Králové věc vrátil, aby doplnil úkony podle § 108 s. ř. s. o výzvu k doložení plné moci udělené advokátu pro řízení o kasační stížnosti doručenou i opatrovníkovi stěžovatelky. Krajský soud však namísto toho opatrovníka vyzval nejen, aby zaslal soudu buď plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti, ale i, pokud udělena nebyla, žádost o ustanovení zástupce soudem. Opatrovník tedy opět požádal, aby soud ustanovil stěžovatelce advokáta pro řízení o kasační stížnosti. To také krajský soud, aniž by zjišťoval její majetkové a osobní poměry, usnesením ze dne 22. 2. 2005, č. j. 30 Az 16/2003 - 60, učinil.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Za takový zvláštní zákon je v této souvislosti třeba považovat zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), který v § 33 stanoví, že soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu a tato skutečnost brání nejméně po dobu devadesáti dnů rozhodnutí ve věci. Ze soudního spisu bylo zjištěno, že stěžovatelka dne 22. 7. 2004 svévolně opustila P. s. S. a do současné doby není její pobyt znám.

Nejvyšší správní soud dále zkoumal, zda nemožnost zjištění místa jejího pobytu mu brání v rozhodnutí ve věci. Obecně je tak tomu zejména tehdy, jestliže řízení trpí nedostatkem podmínky řízení, k jejímuž odstranění je nutná součinnost stěžovatele. V dané věci stěžovatelka podala kasační stížnost, která neobsahuje veškeré náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., zejména neobsahuje důvody kasační stížnosti ve smyslu § 103 s. ř. s. Kasační stížnost obsahuje pouze tvrzení, že jejím důvodem jsou zákonné důvody specifikované v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., a dále že krajský soud věc posoudil v rozporu s platným právním řádem a že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu. Současně uvádí, že má reálnou obavu z nuceného opuštění České republiky a následného odjezdu do Kazašské republiky, kde jí hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů, aniž by je jakkoli specifikovala. Nejvyšší správní soud již dříve uvedl, že uplatní-li stěžovatel v kasační stížnosti důvody spočívající v citaci § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., které blíže nekonkretizuje, nelze vyjít z toho, že je uplatněn důvod uvedený v § 103 odst. 1 s. ř. s. Takovouto kasační stížnost je nutno za použití § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout jako nepřípustnou. Nedostatek náležitostí kasační stížnosti je nedostatkem podmínky řízení, k jejímuž odstranění je zapotřebí součinnosti stěžovatelky. V tomto ohledu

nemůže na věci nic změnit ani ustanovení advokáta jako zástupce stěžovatelky pro řízení o kasační stížnosti. Jelikož nemožnost zjištění jejího pobytu tuto součinnost znemožňuje, brání též soudu rozhodnout ve věci. Vzhledem k tomu, že tato překážka trvá již déle než 90 dnů, které vyžaduje § 33 zákona o azylu, jsou splněny veškeré podmínky pro zastavení řízení.

Na základě shora uvedených skutečností Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 zákona o azylu a § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

O nákladech řízení rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případě zastavení řízení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Ustanovenému zástupci stěžovatelky se nepřiznává odměna za zastupování, neboť soud ze spisu nezjistil žádný úkon právní služby.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu